

En tur i pizzaovnen

Så var weekenden kommet hvor Lars Skytte Christoffersen og undertegnede sammen med vores uvurderlige hjælper Kim Kyrstein var draget til Italien for at deltage i del Passatore 100 et løb fra Firenze til Faenza. Modsat Harzquerung som vi løb sidst i april er dette et rent asfalt løb men med markant flere højdemeter.

Der var lagt op til en varm varm dag og med ca. 28-30°C i skyggen blev dette det varmeste løb i Passatores 44 årige historie, løbet startede kl. 15 så varmen var heldigvis aftagende og humøret var ganske højt fra morgenstunden. Vi blev transporteret i bus fra Faenza (målområdet) hvor vi også boede allerede kl. 08.30 og morgenen.

Ventetiden blev brugt i Firences gader på at slappe af i skyggen og spise og drikke indtil kl. 15.

Kl. 15.00 gik starten og med 2500 løbere til start var det bare med at komme op foran i feltet fra start. De første 5 kilometer går gennem Firences gader, hvorefter den første stigning kommer og feltet bliver hurtigt strukket ud.

Den første stigning strækker sig over 10 kilometer og med stigningsprocenter på op til 15% skulle der arbejdes hårdt for at holde gang i benene og vigtigst af

alt sørge for at kroppen både fik væske og energi nok uden at maven stod af. Efter denne stigning kom der et længere nedløb og nedløb lyder dejligt men efter 3-4 KM gør det mere ondt i lårene pga. af syre og slagene op igennem benene.

Lars havde lagt hårdt ud som sædvanligt og fordi han kan, omkring km 28 kommer Kim ned til mig og siger der er mindre end 1 kilometer imellem os og at Lars havde krise på trods af udvidet service som bl.a. indbefattede sodavandsis, jeg havde ikke mere at skyde med og måtte passe mit eget løb, kort tid efter kom den store stigning. Serpenter sving uden ende hvor det bare går op op i knapt 20 km, her blev tålmodigheden for alvor testet og pulsen var skyhøj samtidig med at sveden bare løb ned af en. Fantastisk at have en hjælper med som kan komme og puste lidt nyt liv i en hjerne og krop under nedsmeltning.

Endelig var toppen nået og mørket var ved at sænke sig over det utroligt smukke landskab vi løb igennem, det gav ny energi så der blev løbet aggressivt nedad og med en konstant søgen efter ideal-kurven blev der løbet zig-zag hele vejen nedad, hvilket nær havde kostet Kim en tur over styret i forsøget på at undgå en løber.

Fra Km 58 og hjem går det op og ned gennem små landsbyer som benyttede dagen med de mange løbere til at holde en lille fest, langborde med hele landsbyer samlet omkring, duften af grill og synet af rødvin True Italian Style. Vi løb ad små landeveje og det blev en helt speciel oplevelse at løbe i mørket, pludselig blev andre sanser aktiveret og lyden af frøer og små vandløbs brusen blev pludselig meget tydeligere, ildfluer som lyste op i græsset og vekslen mellem kold og varm luft gjorde at den sidste del af turen nærmest antog meditativ karakter.

De sidste 20 km havde jeg problemer med at holde et tempo som kroppen kunne være med på uden at pulsen blev for høj, jeg kom hele tiden til at løbe for hurtigt med det resultat at jeg fik for høj puls som gjorde at jeg måtte finde en anden rytme. Benene havde det fantastisk men kroppen var tydeligt mærket af den lange dag og varmen. Jeg fandt tempo bag en ældre herre som havde lilleemor med på cykel. Der blev ikke vekslet mange ord, men ingen tvivl om at han havde været ude på ture som denne mange gange før og det er i virkeligheden essensen af ultra-løb.

Efter en lang dag kom Lars i mål i tiden 9 timer og 45 minutter på den centrale plads i Faenza og havde virkelig fået gang i den på de sidste 50 km. og lander dermed i top 50, imponerende efter sin store krise tidligere på dagen. Jeg kom i mål i 11 timer og 38 minutter og dermed i top 300 (hvis der er noget der hedder det). Vi havde hver især en målsætning på henholdsvis under 10 og 12 timer, så det var to tilfredse men trætte løbere og en ligeså træt hjælper der klokken 03.00 drog tilbage til hotellet og sluttede dagen af med kølig Moretti.

Løbet blev vundet af Giorgio Calcaterra, en taxa-chauffør fra Rom, for 8. gang i træk i en tid under 7 timer – imponerende!.

Skide værre med kassen bare pizzaen er god – det kan de lokale pizza-pushere i Assens godt lære lidt af.